

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 47
No. 15

24hb Julai 2003

*TAMBAHAN No. 72
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 271.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967
DAN
AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN KAWASAN
PEMERINTAHAN LUXEMBOURG) 2003

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*] dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967 [*Akta 543*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Kawasan Pemerintahan Luxembourg) 2003**.

Pelepasan cukai dua kali

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Kawasan Pemerintahan Luxembourg dengan tujuan memberikan pelepasan cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Luxembourg (sebagaimana yang ditakrifkan dalam setiap hal dalam perkiraan itu) dan adalah suai manfaat perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL
(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN KERAJAAN
KAWASAN PEMERINTAHAN LUXEMBOURG BAGI PENGELAKAN
PENCUKAIAN DUA KALI DAN PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL
MENGENAI CUKAI ATAS PENDAPATAN DAN MODAL

Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Kawasan Pemerintahan Luxembourg berhasrat untuk membuat suatu Perjanjian bagi pengelakan pencukaian dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan dan modal, telah bersetuju seperti yang berikut:

Perkara 1

ORANG YANG DILIPUTI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang merupakan pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Cukai yang sedia ada yang menjadi perkara Perjanjian ini ialah:

(a) di Kawasan Pemerintahan Luxembourg:

- (i) cukai pendapatan ke atas individu (*l'impôt sur le revenu des personnes physiques*);
- (ii) cukai perbadanan (*l'impôt sur le revenu des collectivités*);
- (iii) cukai ke atas fi pengarah syarikat (*l'impôt spécial sur les tantièmes*);
- (iv) cukai modal (*l'impôt sur la fortune*); dan
- (v) cukai perdagangan komunal (*l'impôt commercial communal*);

(kemudian daripada ini disebut “cukai Luxembourg”);

(b) di Malaysia:

- (i) cukai pendapatan; dan
- (ii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”).

2. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang serupa atau yang sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh penandatanganan Perjanjian sebagai tambahan kepada, atau menggantikan, cukai yang sedia ada. Pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan yang telah dibuat dalam masing-masing undang-undang percukaian mereka.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Luxembourg” ertinya, wilayah Kawasan Pemerintahan Luxembourg;
- (b) istilah “Malaysia” ertinya wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah, dan termasuk mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia sebagaimana mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada hidup atau tidak hidup;
- (c) istilah “orang” termasuk seseorang individu, sesuatu syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang lain;
- (d) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau mana-mana entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (e) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (f) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang mempunyai kewarganegaraan atau kerakyatan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan yang memperoleh tarafnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di suatu Negara Pejanji;
- (g) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat di Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (h) istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya:
 - (i) dalam hal Luxembourg, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa; dan
 - (ii) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberi kuasa.

2. Berkenaan dengan pemakaian Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu bagi maksud cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai, apa-apa erti di bawah undang-undang cukai yang terpakai Negara itu mengatasi erti yang diberikan kepada istilah itu di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya mana-mana orang yang, di bawah undang-undang Negara itu, boleh dicukai di Negara itu oleh sebab domisilnya, pemastautinannya, tempat pengurusan atau apa-apa kriteria lain yang serupa jenisnya, dan juga termasuk Negara itu dan mana-mana subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Istilah ini walau bagaimanapun, tidak termasuk mana-mana orang yang boleh dicukai di Negara itu hanya berkenaan dengan pendapatan daripada sumber di dalam Negara itu atau modal yang terletak di dalamnya.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan 1 seseorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan hanya sebagai pemastautin Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya, jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan hanya sebagai pemastautin Negara yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan utama);
- (b) jika Negara yang di dalamnya dia mempunyai pusat kepentingan utamanya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara itu, dia hendaklah disifatkan hanya sebagai pemastautin Negara yang di dalamnya dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara itu atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara itu, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin di Negara yang dia ialah seorang rakyatnya;
- (d) jika dia seorang rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat kedua-dua Negara itu, pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika disebabkan oleh peruntukan perenggan (1), seseorang selain daripada seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka pihak berkuasa berwajib Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya sesuatu tempat perniagaan yang tetap yang melaluinya urusan sesuatu perusahaan dijalankan secara keseluruhan atau sebahagiannya.
2. Istilah “establismen tetap” termasuklah terutamanya;
 - (a) sesuatu tempat pengurusan;
 - (b) sesuatu cawangan;
 - (c) sesuatu pejabat;
 - (d) sesuatu kilang;
 - (e) sesuatu bengkel; dan
 - (f) sesuatu lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat pengekstrakan sumber alam yang lain.
3. Sesuatu tapak bangunan, sesuatu projek pembinaan, pemasangan atau pepasangan merupakan suatu establismen tetap hanya jika tapak atau projek itu wujud lebih daripada sembilan bulan.
4. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyenggaraan stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pempameran atau penyerahan;
 - (c) penyenggaraan sesuatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan yang lain;
 - (d) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud pembelian barangan atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
 - (e) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan tetap semata-mata bagi menjalankan apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan bagi perusahaan itu;
 - (f) penyenggaraan sesuatu tempat perniagaan yang tetap semata-mata bagi apa-apa gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), dengan syarat bahawa aktiviti keseluruhan tempat perniagaan yang tetap itu yang terhasil daripada gabungan ini bersifat persediaan atau tambahan.

5. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika perusahaan itu menjalankan aktiviti penyeliaan di Negara yang satu lagi itu selama lebih daripada 5 bulan berkaitan dengan sesuatu tapak bangunan atau sesuatu projek pembinaan, pemasangan atau pepasangan yang sedang dijalankan di Negara yang satu lagi itu.
6. Seseorang (selain daripada broker, ejen komisen am atau ejen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 7 terpakai) yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah disifatkan menjadi suatu establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu, jika:
 - (a) orang itu mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa untuk membuat kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya terhad kepada pembelian barangan atau dagangan bagi perusahaan itu; atau
 - (b) orang itu menyenggarakan suatu stok barangan atau dagangan kepunyaan perusahaan yang daripadanya dia sering kali mendapat dan memenuhi tempahan bagi pihak perusahaan itu.
7. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidak boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang itu bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka.
8. Hakikat bahawa sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidak dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih (termasuk pendapatan daripada pertanian atau perhutanan) yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara Pejanji yang di dalamnya harta yang berkenaan itu terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang baginya peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufuk harta tak alih dan hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi pengerjaan, atau hak untuk mengerjakan, mendapan mineral, sumber-sumber dan sumber alam yang lain, kapal, bot dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dalam apa-apa bentuk yang lain harta tak alih.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan persendirian bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu bolehlah dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya bagi sekian banyak daripada keuntungan yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah, di setiap Negara Pejanji, dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang mungkin dijangkakan dapat dibuat olehnya jika perusahaan ialah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan penuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya perusahaan itu ialah establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud establismen tetap itu, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan sedemikian, sama ada di Negara yang di dalamnya establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.

4. Setakat yang telah menjadi kebiasaan di suatu Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan suatu establismen tetap atas dasar pembahagian jumlah keuntungan perusahaan kepada berbagai-bagai bahagiannya, tidak apa-apa dalam perenggan 2 boleh menghalang Negara Pejanji itu daripada menentukan keuntungan yang hendak dicukai dengan pembahagian sedemikian sebagaimana yang menjadi kebiasaan, kaedah pembahagian yang dipakai hendaklah, walau bagaimanapun, sedemikian rupa supaya hasilnya mengikut prinsip-prinsip yang terkandung dalam Perkara ini.

5. Jika maklumat yang boleh didapati oleh pihak berkuasa berwajib tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu berhubung dengan penentuan liabiliti cukai seseorang dengan penggunaan budi bicara atau dengan pembuatan anggaran oleh pihak berkuasa berwajib dengan syarat undang-undang itu hendaklah dipakai, setakat yang maklumat itu boleh didapati oleh pihak berkuasa berwajib membenarkan, mengikut prinsip-prinsip Perkara ini.

6. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barangan atau dagangan bagi perusahaan itu.
7. Bagi maksud perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan melalui kaedah yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika ada sebab yang baik dan mencukupi untuk melakukan sebaliknya.
8. Jika keuntungan termasuk butiran pendapatan yang diperkatakan secara berasingan dalam Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara-Perkara itu tidak akan tersentuh oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.
2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi syer keuntungan yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara melalui penyertaan dalam sesuatu kumpulan, perniagaan bersama atau sesuatu agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika:
 - (a) suatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau
 - (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tidak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersial atau kewangan mereka yang berbeza daripada apa yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan yang bebas, maka apa-apa keuntungan yang, jika tidak kerana syarat-syarat itu, akan terakru kepada salah satu perusahaan itu, tetapi, kerana syarat-syarat itu, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan ke dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Jika suatu Negara Pejanji memasukkan ke dalam keuntungan sesuatu perusahaan Negara itu dan mengenakan cukai dengan sewajarnya keuntungan yang atasnya suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi telah dikenakan cukai di Negara yang satu lagi itu dan keuntungan yang dimasukkan sedemikian ialah keuntungan yang akan terakru kepada perusahaan Negara yang mula-mula disebut itu jika syarat-syarat yang dibuat antara kedua-dua perusahaan itu ialah syarat yang akan dibuat antara perusahaan-perusahaan bebas, maka Negara yang satu lagi itu hendaklah membuat pelarasan yang sesuai kepada jumlah cukai yang dikenakan di dalam Negara itu atas keuntungan itu, jika Negara yang satu lagi itu berpendapat pelarasan itu adalah patut. Dalam menentukan pelarasan sedemikian, hendaklah diambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini dan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah jika perlu berunding antara satu sama lain.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, dividen sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial dividen itu ialah seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi:

(a) 5 peratus daripada jumlah kasar dividen jika pemunya benefisial adalah merupakan suatu syarikat (selain suatu pekongsian) yang memegang secara tidak langsung sekurang-kurangnya 10 peratus modal syarikat yang membayar dividen itu;

(b) 10 peratus daripada jumlah kasar dividen dalam semua hal yang lain.

Perenggan ini tidaklah menyentuh pencukaian syarikat berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen dibayar.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji tidak boleh dikenakan cukai di Negara itu jika pemunya benefisial dividen itu ialah syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan telah mempunyai, dalam tempoh 12 bulan yang tidak terganggu yang mendahului tarikh pembayaran dividen itu, sekurang-kurangnya 25 peratus pemegangan syer langsung syarikat yang membayar dividen itu. Peruntukan perenggan ini hendaklah terpakai hanya jika dividen yang diagihkan itu diperolehi daripada perjalanan aktif perdagangan atau perniagaan di Negara yang mula-mula disebut itu, selain perniagaan membuat atau menguruskan pelaburan, melainkan jika perniagaan itu dijalankan oleh syarikat perbankan atau insurans.

4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak perbadanan yang lain dan bayaran lain yang tertakluk kepada kaedah pencukaian yang sama sebagaimana pendapatan daripada syer oleh undang-undang Negara yang baginya syarikat yang membuat pengagihan itu merupakan pemastautin.

5. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang baginya syarikat yang membayar dividen itu merupakan pemastautin, melalui establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

6. Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh keuntungan atau pendapatan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, maka Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu, kecuali setakat yang dividen itu dibayar kepada pemastautin Negara yang satu lagi itu atau setakat yang pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang terletak di dalam Negara yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai atas keuntungan yang tidak diagihkan syarikat itu, walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang tidak diagihkan itu terdiri, keseluruhannya atau sebahagiannya, daripada keuntungan atau pendapatan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang darinya bunga itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial bunga itu ialah seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada jumlah kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, bunga yang dibayar atau dikreditkan kepada pemastautin Luxembourg oleh seseorang yang diberi lesen untuk menjalankan perniagaan perbankan di Malaysia, atau atas suatu pinjaman yang diluluskan hendaklah dikecualikan daripada cukai di Malaysia.

4. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan dari Negara yang satu lagi itu.

5. Bagi maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”:

(a) dalam hal Malaysia, ertinya Kerajaan Malaysia dan termasuk:

- (i) Kerajaan Negeri;
- (ii) Bank Negara Malaysia;
- (iii) pihak berkuasa tempatan;
- (iv) badan berkanun; dan
- (v) Bank Eksport-Import Malaysia Berhad (Bank EXIM);

(b) dalam hal Luxembourg ertinya Kerajaan Luxembourg dan termasuk:

- (i) pihak berkuasa tempatan;
- (ii) Perbadanan Kredit dan Pelaburan Negara (*la Société Nationale de Crédit et d’Investissement*); dan
- (iii) Bank Pusat Luxembourg (*la Banque Centrale du Luxembourg*).

6. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada semua jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan dengan gadai janji atau tidak, dan sama ada membawa hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur, termasuk premium yang ada kaitan dengan sekuriti, bon atau debentur itu. Walau bagaimanapun, istilah “bunga” tidak termasuk pendapatan yang disebut dalam Perkara 10. Caj penalti kerana pembayaran lewat tidak boleh dianggap sebagai bunga bagi maksud Perkara ini.

7. Peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidak terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang darinya bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan yang berkaitan dengannya keberhutangan yang atasnya bunga itu dibayar telah ditanggung, dan bunga itu ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

9. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah bunga, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial

itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah bunga yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang darinya royalti itu terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial royalti itu ialah seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 8 peratus daripada jumlah kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hak cipta karya kesusasteraan, kesenian atau saintifik (termasuk filem sinematograf dan filem, atau pita bagi penyiaran radio atau televisyen), apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersial atau saintifik, atau bagi maklumat (kepandaian) mengenai pengalaman perindustrian, komersial atau saintifik.

4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi yang darinya royalti itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji apabila pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu telah ditanggung, dan sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan terbit di Negara yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah royalti, dengan mengambil kira penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara

ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FI BAGI PERKHIDMATAN TEKNIK

1. Fi bagi perkhidmatan teknik yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, fi bagi perkhidmatan teknik itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang darinya perkhidmatan teknik itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 8 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknik itu.
3. Istilah “fi bagi perkhidmatan teknik” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain kepada pekerja orang yang membuat bayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang bersifat teknik, pengurusan atau perundingan.
4. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fi bagi perkhidmatan teknik itu, yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara yang satu yang darinya fi bagi perkhidmatan teknik itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan persendirian bebas dari suatu pusat kegiatan tetap yang terletak di dalamnya, dan fi bagi perkhidmatan teknik itu adalah sebenarnya berkaitan dengan establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.
5. Fi bagi perkhidmatan teknik hendaklah disifatkan terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya ialah pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu, sama ada dia merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji atau bukan, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fi bagi perkhidmatan teknik itu telah ditanggung, dan fi bagi perkhidmatan teknik sedemikian ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu, maka fi bagi perkhidmatan teknik itu hendaklah disifatkan terbit di Negara Pejanji yang di dalamnya establismen tetap atau pusat kegiatan tetap itu terletak.
6. Jika, oleh sebab hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan mana-mana orang lain, jumlah fi bagi perkhidmatan teknik yang dibayar melebihi, kerana apa jua sebab pun, jumlah yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika

tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi jumlah yang terakhir disebut itu. Dalam hal yang sedemikian, bahagian selebihnya bayaran itu tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira dengan sewajarnya peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA MODAL

1. Laba yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6 dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Laba daripada pemberian hakmilik harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan sesuatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang berkaitan dengan suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, termasuk apa-apa laba daripada pemberian hakmilik establismen tetap itu (establismen tetap itu sahaja atau berserta dengan keseluruhan perusahaan) atau pusat kegiatan tetap itu, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
3. Laba yang diperoleh oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pemberian hakmilik kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa atau daripada pemberian hakmilik harta alih yang berkaitan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu.
4. Laba yang diperoleh daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan 1, 2 dan 3, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang baginya pemberi hakmilik itu merupakan pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Pendapatan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja melainkan jika dia mempunyai suatu pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia baginya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud untuk menjalankan aktivitinya. Jika dia mempunyai pusat kegiatan tetap sedemikian, pendapatan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi tetapi hanya sekian banyak daripadanya yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu.
2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuk khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan yang bebas.

Perkara 16

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19, 20, 21 dan 22, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan sebagaimana yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang tidak melebihi pada agregatnya 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi itu.
3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal, pesawat udara atau kenderaan jalan yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara Pejanji itu.

Perkara 17

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendiriannya yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang penghibur atau ahli sukan atas sifatnya sebagai yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15, dan 16, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti penghibur atau ahli sukan itu dijalankan.

3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya disokong oleh dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya. Dalam hal yang sedemikian, saraan atau keuntungan itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang baginya seniman atau ahli sukan itu ialah pemastautin.

Perkara 19

PENCEN

1. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2 Perkara 20, pencen dan saraan seumpamanya yang lain yang dibayar kepada pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan yang lalu boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, pencen dan bayaran lain yang dibuat di bawah perundangan keselamatan sosial suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan yang seumpamanya yang lain itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerima itu ialah pemastautin Negara yang satu lagi itu, yang:

(i) juga rakyat Negara itu; atau

(ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud untuk memberikan perkhidmatan itu.

2. (a) Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada dana yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara, atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanun itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
 - (b) Walau bagaimanapun, pencen itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika individu itu ialah pemastautin dan rakyat, Negara itu.
3. Peruntukan Perkara 16, 17, 18 dan 19 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 21

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sahaja sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau institusi pendidikan yang diiktiraf seumpama itu yang lain di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) semua remitan dari luar negara bagi maksud saraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) jumlah pemberian, elaun atau award itu; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi 3000 dolar US setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat bahawa perkhidmatan itu dijalankan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya dan adalah perlu bagi maksud saraannya. Walau bagaimanapun, jumlah ini boleh diubah melalui persetujuan bersama antara pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji.

Perkara 22

PENSYARAH DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat suatu lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, institusi awam yang adalah terutamanya bagi maksud penyelidikan atau institusi awam seumpamanya yang lain, melawat Negara yang satu lagi itu selama suatu tempoh atau tempoh terkumpul yang tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud untuk mengajar atau membuat penyelidikan atau kedua-duanya di institusi awam itu hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu bagi apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan itu. Walau bagaimanapun, jika lawatan ke Negara yang satu lagi itu melebihi dua tahun, Negara yang satu lagi itu boleh mencukai individu itu berkenaan dengan tempoh yang melebihi dua tahun itu.
2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu dijalankan terutamanya bagi faedah persendirian orang atau orang-orang tertentu.

Perkara 23

PENDAPATAN LAIN

Butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak diperkatakan dengan nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu dalam Perjanjian ini boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji itu kecuali bahawa jika pendapatan itu diperoleh daripada sumber-sumber di dalam Negara Pejanji yang satu lagi, pendapatan itu boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 24

PENCUKAIAN MODAL

1. Modal yang merupakan harta tak alih yang disebut dalam Perkara 6, yang dipunyai oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Modal yang merupakan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau merupakan harta alih berkaitan dengan suatu pusat kegiatan tetap yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud untuk menjalankan perkhidmatan persendirian bebas, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
3. Modal yang merupakan kapal pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan yang merupakan harta alih berkenaan dengan pengendalian kapal dan pesawat udara itu, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu sahaja.
4. Segala elemen modal yang lain pemastautin suatu Negara Pejanji boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu sahaja.

Perkara 25

PENGHAPUSAN PENCUKAIAN DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain dari Malaysia, cukai Luxembourg yang kena dibayar di bawah undang-undang Luxembourg dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Luxembourg hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu merupakan dividen yang dibayar oleh sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Luxembourg kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Luxembourg yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana dikira sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan sedemikian.

2. Tertakluk kepada peruntukan undang-undang Luxembourg berkenaan dengan penghapusan pencukaian dua kali yang tidak akan menyentuh prinsip am peruntukan Perjanjian ini, pencukaian dua kali hendaklah dihapuskan seperti yang berikut:

- (a) Jika pemastautin Luxembourg memperoleh pendapatan atau memiliki modal yang, mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dicukai di Malaysia, Luxembourg hendaklah, tertakluk kepada peruntukan subperenggan (b) hingga (d), mengecualikan pendapatan atau modal itu daripada cukai, tetapi boleh, untuk mengira jumlah cukai atas pendapatan atau modal pemastautin yang masih ada, menggunakan kadar cukai yang sama seolah-olah pendapatan atau modal itu tidak dikecualikan.
- (b) Jika pemastautin Luxembourg memperoleh pendapatan yang mengikut peruntukan Perkara 10, 11, 12, 13, 18, dan 23 boleh dicukai di Malaysia, Luxembourg hendaklah membenarkan sebagai suatu potongan daripada cukai ke atas pendapatan pemastautin itu suatu jumlah yang sama dengan cukai yang dibayar di Malaysia. Potongan sedemikian tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai itu, sebagaimana yang dikira sebelum potongan diberikan, yang boleh dikaitkan dengan butiran pendapatan itu yang boleh dikaitkan dengan butiran pendapatan itu yang diperoleh dari Malaysia.
- (c) Walau apa pun peruntukan subperenggan (b), jika pemastautin Luxembourg memperoleh bunga, royalti atau fi teknik di Malaysia, Luxembourg hendaklah membenarkan sebagai potongan daripada cukai ke atas pendapatan pemastautin itu suatu jumlah yang sama dengan cukai yang akan kena dibayar jika tidak kerana pengecualian atau pengurangan cukai Malaysia yang mengikut langkah-langkah insentif khas bagi mempromosikan pembangunan industri, infrastruktur,

pelancongan dan pertanian di Malaysia, dengan syarat bahawa dalam hal bunga, royalti atau fi teknik, cukai itu hendaklah disifatkan telah dibayar pada kadar:

- (i) 10 peratus daripada jumlah kasar bunga yang disebut dalam Perkara 11;
- (ii) 8 peratus daripada jumlah kasar royalti yang disebut dalam Perkara 12;
- (iii) 8 peratus daripada jumlah kasar fi bagi perkhidmatan teknik yang disebut dalam Perkara 13.

Peruntukan subperenggan ini hendaklah dipakai bagi suatu tempoh 10 tahun bermula pada 1 Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Tempoh ini boleh dilanjutkan dengan persetujuan bersama antara pihak-pihak berkuasa berwajib.

- (d) Jika sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Luxembourg memperoleh dividen daripada sumber-sumber Malaysia, Luxembourg hendaklah mengecualikan dividen itu daripada cukai, dengan syarat syarikat merupakan pemastautin Luxembourg itu memegang secara langsung sekurang-sekurangnya 10 peratus modal syarikat yang membayar dividen itu sejak permulaan tahun perakaunan dan jika syarikat ini adalah tertakluk di Malaysia kepada cukai pendapatan yang sama dengan cukai perbadanan Luxembourg. Syer yang disebut di atas dalam syarikat Malaysia adalah dikecualikan daripada cukai modal Luxembourg di bawah syarat yang sama. Pengecualian di bawah subperenggan ini hendaklah juga terpakai walaupun syarikat Malaysia dikecualikan daripada cukai atau dicukai pada kadar yang dikurangkan di Malaysia mengikut undang-undang Malaysia yang menyediakan insentif bagi mempromosikan pembangunan industri, infrastruktur, pelancongan dan pertanian di Malaysia.

Perkara 26

BATASAN RELIEF

Jika di bawah peruntukan Perjanjian ini apa-apa pendapatan dilepaskan daripada cukai di dalam suatu Negara Pejanji dan, di bawah undang-undang yang berkuat kuasa di Negara Pejanji yang satu lagi seseorang, berkenaan dengan pendapatan itu, adalah tertakluk kepada cukai dengan merujuk kepada jumlah yang diremitkan atau yang diterima di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan dengan tidak merujuk kepada jumlahnya, maka pelepasan yang akan dibenarkan di bawah Perjanjian ini di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu hendaklah terpakai hanya bagi sekian banyak pendapatan itu sebagaimana yang diremitkan atau yang diterima di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 27

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebaskan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang baginya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama, khususnya berkenaan dengan pemastautinan adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara Pejanji yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama. Peruntukan ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji untuk memberi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud pencukaian berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri.

3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 9 Perkara 11, perenggan 6 Perkara 12 atau perenggan 6 Perkara 13, terpakai, bunga, royalti, fi bagi perkhidmatan teknik dan bayaran lain yang dibayar oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud untuk menentukan keuntungan yang boleh dicukai bagi perusahaan itu, boleh dipotong di bawah syarat yang sama seolah-olah ia telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu, dengan syarat peruntukan undang-undang domestik Negara Pejanji itu telah dipatuhi berkenaan dengan penahanan cukai. Begitu juga, apa-apa hutang sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah, bagi maksud untuk menentukan modal yang boleh dicukai bagi perusahaan itu, boleh dipotong di bawah syarat yang sama seolah-olah ia telah dibuat kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.

4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain atau lebih membebaskan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang baginya perusahaan seumpamanya yang lain Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

5. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 28

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang menganggap bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan dirinya dicukai dengan tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwajib Negara yang dia merupakan pemastautinnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencucuaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa berwajib hendaklah berusaha, jika didapatinya bantahan itu berjustifikasi dan jika pihak berkuasa berwajib itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelak pencucuaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walau apa pun apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji.
3. Pihak-pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencucuaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak-pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai persetujuan mengikut maksud perenggan yang terdahulu.

Perkara 29

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa berwajib Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan Perjanjian ini atau undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencucuaian di bawahnya tidak bercanggah dengan Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dikira rahsia mengikut cara yang sama seperti maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) yang terlibat dengan penaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan berhubung dengan, cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat sedemikian hanya bagi maksud itu. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

2. Peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan kewajipan ke atas suatu Negara Pejanji obligasi:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk memberikan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia atau proses perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau professional, atau maklumat, yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).

Perkara 30

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 31

PENGETEPIAN SYARIKAT TERTENTU

1. Peruntukan Perjanjian ini tidak terpakai bagi syarikat yang menikmati kaedah fiskal khas oleh sebab undang-undang atau amalan pentadbiran mana-mana satu Negara Pejanji. Peruntukan Perjanjian ini juga tidak terpakai bagi pendapatan yang diperoleh daripada syarikat itu oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan tidak juga terpakai bagi syer atau hak lain dalam syarikat itu yang dipunyai oleh orang itu.

2. Kerajaan Negara-Negara Pejanji hendaklah bersetuju secara berkala tentang jenis kaedah fiskal khas yang terpakai di bawah peruntukan perenggan 1 Perkara ini. Kerajaan kedua-dua Negara Pejanji hendaklah berhubung antara satu sama lain melalui pertukaran nota bagi maksud ini.

Perkara 32

PERMULAAN KUAT KUASA

Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh Negara-Negara Pejanji bertukar nota melalui saluran diplomatik memberitahu satu sama lain bahawa perkara terakhir yang sedemikian telah dilakukan sebagaimana yang perlu untuk memberi Perjanjian ini kuat kuasa undang-undang di Malaysia dan Luxembourg, mengikut mana-mana yang berkenaan, dan dengan itu Perjanjian ini hendaklah mempunyai kuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuat kuasa;

- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
- (b) di Luxembourg:
- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas satu Januari dalam tahun kalendar yang berikutnya yang mengikuti tahun Perjanjian mula berkuat kuasa; dan
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, dan cukai atas modal, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun yang boleh dicukai yang bermula pada atau selepas satu Januari dalam tahun kalendar yang berikutnya yang mengikuti tahun Perjanjian mula berkuat kuasa.

Perkara 33

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terhad, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi Negara Pejanji yang satu lagi notis bertulis tentang penamatan pada atau sebelum 30hb Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun notis diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun notis diberikan.

(b) di Luxembourg:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas satu Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai-cukai lain atas pendapatan, dan cukai atas modal, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun yang boleh dicukai yang bermula pada atau selepas satu Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun notis itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN HAL YANG TERSEBUT DI ATAS, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya pada 21 haribulan November 2002, setiap satu dalam Bahasa Melayu, Perancis dan Inggeris, ketiga-tiga teks sama sahinya.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Kawasan Pemerintahan
Luxembourg

PROTOKOL

Pada masa menandatangani Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Kawasan Pemerintahan Luxembourg bagi Pengelakan Pencukaaian Dua kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan dan Modal (kemudian daripada ini disebut “Perjanjian”), yang bertandatangan di bawah telah bersetuju tentang peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian.

1. Berkenaan dengan perenggan 3 Perkara 10, adalah difahami bahawa, dalam hal Luxembourg, istilah “dividen” termasuklah keuntungan syer pelabur dalam perusahaan komersial, industri, perlombongan atau pertukangan, yang dibayar secara berkadar dengan keuntungan dan oleh sebab modal perbelanjaannya sebagaimana yang diperuntukkan di bawah subperenggan 2 perenggan 1 Perkara 97 Undang-Undang Cukai Pendapatan Luxembourg.
2. Berkenaan dengan perenggan 3 Perkara 11, adalah difahami bahawa istilah “pinjaman yang diluluskan” hendaklah mempunyai erti sebagaimana yang ditakrifkan di bawah seksyen 2 Akta Cukai Pendapatan 1967, Malaysia.
3. Berkenaan dengan Perkara 11, bunga yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pinjaman yang dijamin oleh Negara itu hendaklah hanya boleh dicukai di Negara itu, dengan syarat bahawa kedua-dua Negara Pejanji hendaklah berunding antara satu sama lain untuk mencapai persetujuan tentang pemakaian kaedah cukai sedemikian berkenaan dengan pinjaman itu.
4. Berkenaan dengan Perjanjian ini, adalah difahami bahawa Cukai Modal adalah terpakai hanya di bawah undang-undang Percukaaian Luxembourg.

PADA MENYAKSIKAN HAL YANG TERSEBUT DI ATAS, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikan sewajarnya, telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Putrajaya pada 21 haribulan November 2002, dalam Bahasa Melayu, Perancis dan Inggeris, ketiga-tiga teks sama sahinya.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi pihak Kerajaan
Kawasan Pemerintahan
Luxembourg

Dibuat 25 Jun 2003
[Perb.0.6869/98 Vol. 3(); PN(PU²)80/A/IV]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARIJS
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF
THE GRAND DUCHY OF LUXEMBOURG) ORDER 2003

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 [Act 53] and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967 [Act 543], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Grand Duchy of Luxembourg) Order 2003**.

Double taxation relief

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the Grand Duchy of Luxembourg with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Luxembourg tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE
GOVERNMENT TO THE GRAND DUCHY OF LUXEMBOURG FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
AND ON CAPITAL

The Government of Malaysia and the Government of the Grand Duchy of Luxembourg desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This existing taxes which are the subject of this Agreements are:

(a) in the Grand Duchy of Luxembourg:

- (i) the income tax on individuals (l'impôt sur le revenu des personnes physiques);
- (ii) the corporation tax (l'impôt sur le revenu des collectivités);
- (iii) the tax on fees of directors of companies (l'impôt spécial sur les tantièmes);
- (iv) the capital tax (l'impôt sur la fortune); and
- (v) the communal trade tax (l'impôt commercial communal);

(hereinafter referred to as "Luxembourg tax");

(b) in Malaysia:

- (i) the income tax; and
- (ii) the petroleum income tax;

(hereinafter referred to as "Malaysian tax").

2. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

- (a) the term “Luxembourg” means the territory of the Grand Duchy of Luxembourg;
- (b) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territories waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
- (c) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- (d) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (e) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (f) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the citizenship or nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (h) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Luxembourg, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any political subdivision, local authority or a statutory body thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, a construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 9 months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than 5 months in connection with a building site or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.

6. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of independent status to whom paragraph 7 applies) acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if:

- (a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise; or
- (b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly secures and fulfills orders on behalf of the enterprise.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much thereof as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of a discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principles of this Article.
6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
7. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by an enterprise of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprise, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State-and taxes accordingly-profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charges therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- (b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State shall not be taxable in that State if the beneficial owner of the dividends is a company that is a resident of the other Contracting State and that has had, during an uninterrupted period of 12 months preceding the date of payment of the dividends, a direct shareholding of at least 25 per cent of the company paying the dividends. The provision of this paragraph shall only apply if the distributed dividend is derived from the active conduct of trade business in the first-mentioned State, other than business of making or managing investments, unless such business is carried on by banking or insurance company.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights and other payments which are subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits, consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest paid or credit to a resident of Luxembourg by a person licensed to carry on banking business in Malaysia, or on an approved loan shall be exempt from Malaysian tax.
4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Government of a Contracting State be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other Contracting State.
5. For the purposes of paragraph 4, the term "Government":
 - (a) in the case of Malaysia means the Government of the Malaysia and shall include:
 - (i) the governments of the states;
 - (ii) the Bank Negara Malaysia;
 - (iii) the local authorities;
 - (iv) statutory bodies; and
 - (v) the Export-Import Bank of Malaysia Berhad (EXIM Bank).
 - (b) in the case of Luxembourg means the Government of the Luxembourg and shall include:
 - (i) the local authorities;
 - (ii) the National Credit Investment Corporation (la Société Nationale de Crédit et d'Investissement); and
 - (iii) the Central Bank of Luxembourg (la Banque Centrale du Luxembourg).
6. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profit, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term "interest" shall not include income referred to in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or a fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but where the beneficial owner of the fees for technical services is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the fees for technical services.

3. The term “fees for technical services” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the fees for technical services are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the fees for technical services paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20, 21 and 22, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of the this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road vehicle operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

Article 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof. In such a case, the remuneration or profits is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 19

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other payments made under the social security legislation of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration, shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body shall be taxable only in that State.
(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority body thereof.

Article 21

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the Government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government by either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding 3000 USD per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training and are necessary for the purposes of his maintenance. However, this amount may be revised by mutual agreement between the competent authorities of the Contracting States.

Article 22

LECTURERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any public university college, institution primarily for research purposes or other similar public institutions, visits that other State for a period or a cumulative period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such public institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research. However, if the visit in that other State exceeds two years, that other State may tax the individual with respect to the period which exceeds the two years.

2. This article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 23

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 24

TAXATION OF CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 25

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Luxembourg tax payable under the laws of Luxembourg and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Luxembourg shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Luxembourg to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 10 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Luxembourg tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. Subject to the provision of the law of Luxembourg regarding the elimination of double taxation which shall not affect the general principle hereof, double taxation shall be eliminated as follows:

- (a) Where a resident of Luxembourg derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Malaysia, Luxembourg shall, subject to the provisions of sub-paragraphs (b) to (d), exempt such income or capital from tax, but may, in order to calculate the amount of tax on the remaining income or capital of the resident, apply the same rates of tax as if the income or capital had not been exempted.
- (b) Where a resident of Luxembourg derives income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11, 12, 13, 18, and 23 may be taxed in Malaysia, Luxembourg shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Malaysia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from Malaysia.
- (c) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph (b), where a resident of Luxembourg derives interest, royalties or technical fees in Malaysia, Luxembourg shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax which would have been payable but for the exemption or reduction of Malaysian tax in accordance with special incentive measures for the promotion of development of industry, infrastructure, tourism and agriculture in Malaysia, provided that in the case of interest, royalties or technical fees, such tax shall be deemed to have been paid at:
 - (i) 10 per cent of the gross amount of the interest referred to in Article 11;
 - (ii) 8 per cent of the gross amount of the royalties referred to in Article 12;
 - (iii) 8 per cent of the gross amount of the fees for technical services referred to in Article 13.

The provisions of this sub-paragraph shall apply for a period of ten years beginning on the 1 January in the calendar year following the year in which the Agreement enters into force. This period may be extended by mutual agreement between the competent authorities.

- (d) Where a company which is a resident of Luxembourg derives dividends from Malaysian sources, Luxembourg shall exempt such dividends from tax, provided that the company which is a resident of Luxembourg holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends since the beginning of the accounting year and if this company is subject in Malaysia to an income tax corresponding to the Luxembourg corporation tax. The above-mentioned shares in the Malaysian company are, under the same conditions, exempt from the Luxembourg capital tax. The exemption under this sub-paragraph shall also apply notwithstanding that the Malaysian company is exempted from tax or taxed at a reduced rate in Malaysia in accordance with Malaysian laws providing incentives for the promotion of development of industry, infrastructure, tourism and agriculture in Malaysia.

Article 26

LIMITATION OF RELIEF

Where under the provisions of this Agreement any income is relieved from tax in a Contracting State and, under the law in force in the other Contracting State a person, in respect of that income, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in the other Contracting State and not by reference to the amount thereof, then the relief to be allowed under this Agreement in the first-mentioned Contracting State shall apply only to so much of the income as is remitted to or received in the other Contracting State.

Article 27

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 9 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 or paragraph 6 of Article 13, apply, interest, royalties, fees for technical services and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State, provided that the provisions of domestic law of that Contracting State have been complied with in respect of withholding tax. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.

5. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

Article 28

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 29

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement. Any information received by a Contracting States shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 30

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 31

EXCLUSION OF CERTAIN COMPANIES

1. The provisions of this Agreement shall not apply to companies enjoying a special fiscal treatment by virtue of the laws or the administrative practice of either one of the Contracting States. Neither shall they apply to income derived from such companies by a resident of the other Contracting State, nor to shares or other rights in such companies owned by such person.
2. The Government of the Contracting States shall agree periodically on the types of special fiscal treatment that are applicable under the provisions of paragraph 1 of this Article. The Governments of both Contracting States shall communicate with each other through exchange of notes for this purpose.

Article 32

ENTRY INTO FORCE

This Agreement shall enter into force on the date on which the Contracting State exchange notes through the diplomatic channel notifying each other that the last of such things has been done as is necessary to give this Agreement the force of law in Malaysia and Luxembourg, as the case may be, and thereupon this Agreement shall have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which this Agreement enters into force;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which this Agreement enters into force;

(b) in Luxembourg:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after first January of the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;
- (ii) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after first January of the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

Article 33

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate this Agreement, through diplomatic channel, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such an event, this Agreement shall cease to have effect:

(a) in Malaysia:

- (i) in respect of Malaysian tax, other than petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January in the calendar year following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of petroleum income tax, to tax chargeable for any year of assessment beginning on or after the first day of January of the second calendar year following the year in which the notice is given;

(b) in Luxembourg:

- (i) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after first January in the calendar year next following the year in which the notice is given;
- (ii) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after first January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Putrajaya this 21 day of November 2002, each in the Malay, the French and the English languages, the three texts being equally authentic.

For the Government
of Malaysia

For the Government of the
Grand Duchy
of Luxembourg

PROTOCOL

At the signing of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Grand Duchy of Luxembourg for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and Capital (hereinafter referred to as “the Agreement”), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement.

1. With reference to paragraph 3 of Article 10, it is understood that, in the case of Luxembourg, the term “dividend” shall include the investor’s share of profit in a commercial, industrial, mining or craft undertaking, paid proportionally to the profits and by virtue of his capital outlay as provided for under sub-paragraph 2 of paragraph 1 of Article 97 of the Income Tax Law of Luxembourg.
2. With reference to paragraph 3 of Article 11, it is understood that the term “approved loan” shall have the meaning as defined under section 2 of the Income Tax Act 1967 of Malaysia.
3. With reference to Article 11, interest derived by a resident of a Contracting State in respect of a loan guaranteed by that State shall only be taxable in that State, provided that both Contracting States shall consult each other in order to agree on the applicability of such tax treatment in respect of such loan.
4. With reference to this Agreement, it is understood that the Capital Tax is applicable only under the Taxation Law of Luxembourg.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Putrajaya this 21 day of November 2002, in the Malay, the French and the English languages, the three texts being equally authentic.

For the Government
of Malaysia

For the Government of the
Grand Duchy
of Luxembourg

NOTES OF EXCHANGE

Your Excellency,

I have the honour to refer to the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Grand Duchy of Luxembourg for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and Capital signed today and to confirm on behalf of the Government of Malaysia that with reference to paragraph 2 of Article 31:

The provisions of this Agreement shall not apply:

- (i) in the case of Malaysia: to any person carrying on offshore business activity as defined under the provisions of the Labuan Business Activity Tax Act 1990 (as amended) and;

- (ii) in the case of Luxembourg: holding companies within the meaning of the Act (loi) of 31 July, 1929 and the Decree (arrete grand-ducal) of 17 December, 1938.

I have further the honour to propose that the present Note and Your Excellency's Note in reply confirming on behalf of the Government of the Grand Duchy of Luxembourg that the above understanding shall be regarded as constituting an agreement between the two Governments under paragraph 2 of Article 31 of the Agreement which will enter into force at the same time as the entry into force of this Agreement.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

For the Government of
Malaysia

Your Excellency,

I have the honour to acknowledge the receipt of Your Excellency's Note of today's date which read as follows:

"I have the honour to refer to the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the Grand Duchy of Luxembourg for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and Capital signed today and to confirm on behalf of the Government of Malaysia that with reference to paragraph 2 of Article 31:

The provisions of this Agreement shall not apply:

- (iii) in the case of Malaysia: to any person carrying on offshore business activity as defined under the provisions of the Labuan Business Activity Tax Act 1990 (as amended) and;
- (iv) in the case of Luxembourg: holding companies within the meaning of the Act (loi) of 31 July, 1929 and the Decree (arrete grand-ducal) of 17 December, 1938.

I have further the honour to propose that the present Note and Your Excellency's Note in reply confirming on behalf of the Government of the Grand Duchy of Luxembourg that the above understanding shall be regarded as constituting an agreement between the two Governments under paragraph 2 of Article 31 of the Agreement which will enter into force at the same time as the entry into force of this Agreement."

I have the honour to propose that the present Note and Your Excellency's Note in reply confirming on behalf of the Government of the Grand Duchy of Luxembourg that the above understanding and to agree that Your Excellency's Note and this Note shall be regarded as constituting an agreement between the two Governments, which will enter into force at the same time as the entry into force of this Agreement.

I avail myself of this opportunity to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

For the Government of the
Grand Duchy of Luxembourg

Made 25 June 2003

[Perb.0.6869/98 Vol. 3(); PN(PU²)80/A/IV]

DATO' DR. JAMALUDIN BIN MOHD JARJIS
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967]